

Rahmet Edenkalbi Görendinsahiptin

— Yazan Adam · 04 Ağustos 2011

Dinmez efkarın seni andıkça
Bir ömür ruhumun fığanını anlamadan yaşadığım karşıma çıkınca
Kalbimle dertli olduğumu hatırladıkça,her umuda hesapsız kanıp yol da kalınca
Nefes yetmiyor söz söylemeye, gönlüm elvermiyor mahcubiyetin anbean artmasına

Nasıl bir mükellefiyet içindeydim
Aklını bilen, fikreden, keyfiyet süren, enanetiyle nefeslenendim
Zafiyetlerin birliğinde,hevesleri n dirliğinde merak eder,nefsimi öncelerdim
Her işimi bu minval üzere nizama koyar, güç ve nüfus için yarıştırdım, bilemedim

Kimi gördümse merakına girerdim
Her haline vakıf olmak için vakit geçirdim,usül ve adap bilmezdim
Suç işleme özgürlüğüm var diye geçinirdim, her suçun vebalinden habersizdim
Eza vermenin bazen emele uğraşmak için gerekli der,bu istikamette fetva verirdim

Akai ve muamelattan nasipsizdim
Ne derleri önceleyerek, utanmamak adına güya ***ret ederdim
Nasıl bir nefestim, neden bu kadar hakikatimden uzak bir haldeydim,hederdim
Neyi ne kadar hakkıyla bildim, ruhumun lisanıyla bütünleştim, niye önemsemedim

Günün mübarekleşmesi derdim
İnananların bir telaş içinde gayret etmelerine nazar ederdim
Cemaatin dikkatsizliğini, bin bir türlü kokuların iticiliğini öne sürerdim
Bir de yardım toplamak için palazlanmalarına çok kızardım, fırsatçılar derdim

Kul olduğumu hiç düşünmezdim
Sanki taahhüt edilen bir lahzanın içindeydim,ne kadar sefildim
Hor ve hakir görmeyi mahir birşekilde yerine getirirdim,yargılama yı severdim
Mahkum olmayı kendime hiç yediremezdim, bin bir bahaneyle sıyrılmak isterdim

Mustafa CİLASUN